

CANÇÓ DE PANDERO - Donzelleta agraciada

Don - ze - lle - ta a - gra - ci - a - da, a qui
vos com - pa - ra - ré, a la flor de la pe -
re - ra o a les ro - ses del ro - ser?
a la flor de la pe - re - ra vos com - pa - ro per blan -
cor; a les ro - ses del ro -
ser — vos com - par - ro pel co - lor,
vos com - pa - ro pel co - lor.

Gran quimera la gent tenen,
gran jove, de mi i de vós.
Gran quimera la gent tenen
si mos casarem los dos.
Gran quimera la gent tenen,
no l'haurien de passar;
les gotes del cel quan cauen
totes saben on anar. (bis)

'Queixa linda cabellera
que per l'aire va volant,
que ditxa per una mare
de tenir un fill tan galant!
'Queixa linda cabellera
que jo enamorada en sóc,
qui pogués tenir una trena
per a fer-me'n un cordó. (bis)

Lo caminar feu de guatlla,
voladeta de perdiu;
als fadrinets de la vila
encativats los teniu.
Lo caminar feu de guatlla,
lo parlar de cogullada;
als fadrins d'aquesta vila
los teniu l'amor robada. (bis)

Alta i prima sou, donzella,
blanca com la neu quan cau;
sols amb la vostra mirada
tot lo món enlluernau.
Alta i prima sou, donzella,
blanca com un gessamí:
valeu més que Barcelona,
son Palau i son jardí. (bis)

Quan vos veig anar per casa
filla del rei me semblau;
quan vos veig tan alta i prima,
tot mon cor atravessau.
Quan vos veig tan alta i prima,
amb 'queix gentil caminar,
amb el ulls baixos a terra,
això és per enamorar! (bis)

Valga'm Déu, poma vermella,
jo no sé qui us collirà;
us n'heu pujada tan alta
que ningú hi pot arribar.

Valga'm Déu, poma vermella,
florida al maig i a l'abril:
els fadrinets tenen guerra
quan us veuen tan humil. (bis)

Cavaller, baixeu les rames
de l'arbre meravellós;
cavaller, baixeu les rames
que jo colliré les flors.
Cavaller, baixeu les rames,
comenceu-les a abaixar
que vós sou ric, jo sóc pobra
i això no es pot igualar. (bis)

Clavellet de nou mil fulles
de cinquanta mil colors,
a cada fulla una lletra,
tinc escrit el nom de vós.
Clavellet de nou mil fulles
més altes del claveller:
allí hi porto l'amor ferma,
l'hi porto i l'hi portaré. (bis)

He seguit tot Barcelona
i els carrers de pam a pam;
no he vist cara més hermosa,
que als meus ulls agradés tant.
He seguit tot Barcelona
i el carrer dels Argenters;
no he vist cara tan hermosa,
que als meus ulls agradés més. (bis)

Si la mar es tornés tinta
i els peixos escrivans,
no abastarien a escriure
la virtut de vostres mans.
Si la mar es tornés tinta
i els peixos fulls de paper,
no s'abastaria a escriure
la virtut que vostè té. (bis)

La cara feu menudeta,
veïna del meu carrer;
la cara feu menudeta
com la poma del pomer.
La cara feu menudeta,
el llavi ben colorat,
la dent menudeta i fina,
el cos prim i ben tallat. (bis)